

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 26: "לכו אל כל העולם"

צו השליחות של הכנסייה

<p>1. "כפי שרצון אלוהים הוא הבריאה הנקראת 'עולם', כך כוונתו היא ישועת בני האדם הנקראת 'הכנסייה'. הכנסייה, שנשלחה לכל האומות בצורה אלוהית כדי שתהיה 'התקדיש העולמי של הישועה', שואפת לבשר את הבשורה לכל בני האדם – מתוך נאמנות לישוע ומשום שהיא נדרשת לכך מתוקף היותה אוניברסלית.</p>	<p>קכ"ק 849,760</p>
<p>2. היזכרו בשיעור B1 (הכנסייה): אדם וחיה גרמו לאיבוד הדרך, האמת והחיים אצל כל האנושות. אלוהים החל לאסוף את משפחתו באמצעות הבריתות שכת עם עם ישראל ובאמצעות התפקידים של כוהן, נביא ומלך.</p>	
<p>3. ישוע המשיח, הדרך, האמת והחיים, הוא הכוהן, הנביא והמלך שכת ברית חדשה עם עם ישראל והשלים את ישועת העולם ברז הפסחא שלו.</p>	
<p>4. ישוע קרא לשליחים להביא את ישועתו לכל בני האדם. ב'הסמכה הגדולה' הוא ציווה עליהם להפוך את כולם לתלמידים (תפקיד נבואי / אמת), לטבול אותם (תפקיד כוהני / חיים) וללמד אותם לשמור את כל מצוותיו (תפקיד מלכותי / דרך).</p>	<p>מתי כח 18–20 יוח' כ 21</p>
<p>5. הכנסייה נולדה בחג השבועות. שמעון פטרוס קרא ליהודים: "שיבו בְּתִשְׁבָּה וְהִטְבְּלוּ אִישׁ אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְסִלְיַחַת חַטָּאֵיכֶם" (מה"ש ב 38); "אֵין יְשׁוּעָה בְּאַחַר, כִּי אֵין שָׁם אַחַר נְתוּן לְבָנֵי אָדָם תַּחַת הַשָּׁמַיִם, וּבֹו עֲלִינוּ לְהַנְשָׁע" (מה"ש ד 12). רק באמצעות אמונה בישוע וטבילה בשמו ניתן להיושע.</p>	<p>מה"ש טז 31 רומ' י 9</p>
<p>6. נחיצות האמונה במשיח: "הַמַּאֲמִין בְּבֹו יֵשׁ לֹו חַיֵּי עוֹלָם, אֲדָ הַמְּסַרְב לְהַאֲמִין בְּבֹו לֹא יִרְאֶה חַיִּים, אֲלָא חַרוֹן אַלְהִים חַל עָלָיו" (יוח' ג 36).</p>	<p>יוח' יד 6 יוח"א ב 22–23, ה 11–12 עבר' ב 3</p>
<p>7. נחיצות הטבילה: "אם לא יוֹלַד אִישׁ מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ לֹא יוּכַל לְהִכְנִס לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים" (יוח' ג 5). "הכנסייה אינה מכירה שום דרך אחרת פרט לטבילה על מנת להיכנס לחיי הנצח; לכן היא אינה מזניחה את השליחות שקיבלה מהאדון לדאוג לכך שכל מי שיכול להיטבל יוֹלַד מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ".</p>	<p>מרק' טז 15–16 קכ"ק 1257</p>
<p>8. הכנסייה מעבירה את ישועתו של המשיח באמצעות:</p> <ol style="list-style-type: none"> כתבי הקודש (תפקיד נבואי / אמת) מסורת מקודשת / ליטורגיה (תפקיד כוהני / חיים) המגיסטריום (תפקיד מלכותי / דרך) 	
<p>9. הכנסייה היחידה שהקים המשיח מתקיימת בכנסייה הקתולית, שבראשה עומדים יורשיו של שמעון פטרוס בשיתוף עם הבישופים. את הישועה במלואה ניתן לרכוש רק <u>דרך כנסיית המשיח הקתולית</u>, ולכן נקראים כל האנשים להשתייך לעם אלוהים החדש.</p>	<p>קכ"ק 836, 831, 816</p>
<p>10. הכנסייה היא תיבת הישועה של אלוהים וכתוצאה מכך – היא הכרחית לישועה. משום כך לא יכול להיושע כל מי שידוע כי הכנסייה הקתולית הוקמה כנחוצה על ידי אלוהים באמצעות המשיח – וביודעו זאת מסרב להשתייך אליה או להישאר בה. הצהרה זו אינה נוגעת למי שאינם מכירים – שלא באשמתם – את המשיח ואת כנסייתו, אך דורשים את אלוהים ומנסים לעשות את רצונו בלב תמים.</p>	<p>קכ"ק 847–845 פטרי"א ג 20–21</p>
<p>11. גם אם יש ביכולתו של אלוהים להוביל אל האמונה את אלה שאינם מכירים – שלא באשמתם – את הבשורה, לכנסייה עדיין יש מחויבות ואף זכות מקודשת לבשר לכל בני האדם.</p>	<p>קכ"ק 849–848 רומ' י 14–15</p>
<p>12. המטרה האולטימטיבית של המיסיון היא לגרום לכל בני האדם לקחת חלק באהבתו הנצחית של השילוש הקדוש. הכנסייה מקבלת את מחויבות השליחות הדינמית שלה</p>	<p>קכ"ק 851–850 טימ"א ב 4</p>

<p>מתוך אהבת אלוהים לאנושות. הישועה נמצאת באמת – ולכן עליה להביא את האמת לכל בני האדם.</p>	
<p>13. שליחות הכנסייה, המודרכת על ידי רוח הקודש, פועלת בעקבות שליחותו של המשיח: בדרך של עוני וצייתנות, של שירות והקרבה עצמית – גם עד המוות – הקרבה המובילה לתחייה.</p>	קכ"ק 852
<p>14. שליחותה של הכנסייה סבלה רבות מהעדות-נגד של נוצרים שלא חיו לפי הבשורה. רק בהליכה בדרך החרטה וההתחדשות, בדרך הצרה של הצלב, יכול עם אלוהים להרחיב את שלטונו של המשיח.</p>	קכ"ק 853
<p>15. הכנסייה הקתולית אינה דוחה דברים קדושים ואמיתיים בדתות אחרות; לימודיהן עשויים להיות לעתים הכנה לבשורה. אך יש בהן גם מגבלות וטעויות שמציגות את אלוהים בצורה שגויה, שמחליפות את האמת בשקר, או שחושפות את בני האדם לייאוש.</p>	16 LG, 2 NA קכ"ק 843–844
<p>16. הכרזת הבשורה של הכנסייה מאוימת בימינו על ידי תיאוריות יחסיות המבקשות להצדיק פלורליזם דתי. רצון אלוהים היה שהכנסייה תהיה הכלי לישועה של האנושות כולל, שפוזרה והוטתה מדרך הישר על ידי החטא. עובדה זו פוסלת את דרכי החשיבה של אדישות הטוענות כי "כל דת טובה כרעותה". בעלי דתות אחרות יכולים לקבל חסד אלוהי, אך מבחינה או בייקטיביט – הם מצויים במצב של חסר חמור בהשוואה לאלה שיש ברשותם את כל אמצעי הישועה, בהיותם בכנסייה.</p>	קכ"ק 845 22, 4 DI
<p>17. דיאלוג בין-דתי אינו מבטל את המחויבות לבשר את הבשורה, אלא הוא חלק מהכרזת הבשורה. על הדיאלוג להתנהל מתוך אמונה כי הכנסייה היא הדרך הרגילה לישועה וכי רק אצלה מצויים בשלמותם האמצעים להיושע. על כולם לחזור בתשובה ולהכיר את המשיח, ועל כולם להתאחד איתו באמצעות טבילה וכניסה לכנסייה, שהיא גופו.</p>	55 RM 7 AG
<p>18. הכנסייה והיהודים: אף שהעם היהודי נשאר אהוב על ידי אלוהים, אין בברית ביניהם דרך לישועה. לא ניתן להיושע על ידי שמירת המצוות שבתורה. כדי לקבל סליחת חטאים נחוצה כפרה באמצעות דם – אך זו אינה קיימת היום ביהדות. שליחותו של המשיח ושל תלמידיו הייתה מכוונת תחילה אך ורק ליהודים, ולכן <u>הכנסייה והיהדות אינן יכולות להיחשב כשתי דרכים מקבילות לישועה, והכנסייה חייבת להעיד על המשיח כמושיע של כולם.</u></p>	גלט' ב 16, 21, רומ' א 16, ט 31–32 שמות יז 11 מתי טו 24 יוח"א ב 23 7 I NJJ
<p>19. הכנסייה ונוצרים אחרים (כולל היהודים המשיחיים): כנסיית המשיח היחידה מתקיימת בכנסייה הקתולית. עם זאת, מראשית ימיה היו בה סדקים ומחלוקות. לאחר זמן נפרדו ממנה קהילות גדולות. לא ניתן להאשים בחטא הפילוג את מי שנולדים עכשיו לתוך קהילות אלה, והכנסייה מקבלת אותם באהבה כאחים. מצויים בהם מאפיינים רבים של קדושה ושל אמת, ורוח המשיח משתמשת (גם) בהם כאמצעי לישועה.</p>	קכ"ק 816–819
<p>20. עם זאת, כנסיית המשיח היא אינה אוסף של כיתות. "רק באמצעות כנסיית המשיח הקתולית, שהיא דרך הישועה החובקת-כל, יוכלו האחים שנפרדו (ממנה) ליהנות בשלמותם מהאמצעים להיושע". קהילות שאין בהן בישופות כשרה וכוהנים וסעודת האדון אמיתית, אינן כנסיות במובן המלא של המילה. על פי תוכניתו של אלוהים האיחוד של כל הכנסיות עם הכנסייה שברומא הוא הכרחי על מנת שתהיה קיימת אחדות מלאה ונראית לעין (בין כל המאמינים בישוע).</p>	3 UR 17 DI 97 UR
<p>21. כנסיות מזרחיות (אורתודוקסיות) הן בעלות כהונה כשרה (באמצעות ירושה שליוחית) וסעודת האדון אמיתית. השתתפות בסעודת האדון איתן אפשרית ואף מבורכת בנסיבות מסוימות.</p>	קכ"ק 1399
<p>22. קהילות פרוטסטנטיות ומשיחיות לא שימרו במלואן את מסתורין סעודת האדון, בעיקר בשל היעדרן של הסמכות הקודש. משום כך השתתפות בסעודת האדון עם קהילות אלה אינה אפשרית.</p>	קכ"ק 1400
<p>23. על הכנסייה להתפלל ולעבוד על מנת להביא לכך שאחדותה תהיה שלמה, כפי שרוצה המשיח שהתפלל: "יְהִי נָא כְּלָם אֶחָד, כְּמוֹ שְׁאֵתָהּ, אֲבִי, בִּי וְאֲנִי בְּךָ [...] לְמַעַן יְהִי אֶחָד כְּמוֹ שְׁאֲנַחְנוּ אֶחָד" (יוח' יז 21–22). עלינו להימנע תמיד מסובלנות מוטעית שבה הטוהר של הדוקטרינה הקתולית ומשמעותה האמיתית והמדויקת מטושטשות.</p>	קכ"ק 820, 11 UR יוח' יז 21

<p>24. הדברים הנחוצים על מנת להגיע לאחדות: חידוש הכנסייה באופן תמידי; שינוי הלב; תפילה ביחד; היכרות ידידותית האחד של השני; לימוד וחינוך אקומני; דיאלוג ופגישות; שיתוף פעולה בשירות האנושות.</p> <p>25. על כל הקתולים לקחת חלק בשליחות הכנסייה ובעבודה האקומנית בצורה פעילה, מסורה ואחראית. "חוסר מחויבות תמיד אינו מתקבל על הדעת, אך בימינו עוד הרבה יותר; לאף אחד אסור להתבטל".</p> <p>26. אף שתמיד תהיה התנגדות לבשורה, עלינו לפחוד מאלוהים יותר משעלינו לפחוד מאנשים. אם אנו נכשלים בשליחותנו להזהיר את הרשע – והוא מת בחטאו – דמו יידרש מאיתנו.</p> <p>27. כיצד עלינו לקחת חלק בשליחות הכנסייה?</p> <p>א. לחזור בתשובה אם לא נענינו לקריאת השליחות</p> <p>ב. לחפץ לראות אחרים נכנסים למלכות האלוהים (באמצעות הכנסייה)</p> <p>ג. להתפלל עבור ישועתם של הלא מאמינים</p> <p>ד. להשתתף בצורה מלאה בחיי התקדישים של הכנסייה, להתאחד בצורה מושלמת עם המשיח, אדון הקציר</p> <p>ה. לחיות חיי אמונה שלמים כך שיהיו עדות במעשים</p> <p>ו. ללמוד כיצד לחלוק את אמונתנו</p> <p>ז. לחלוק את אמונתנו הקתולית במילים, באמת ובאהבה</p> <p>ח. להזמין אנשים לפגישות, לארוחות ולשיעורים</p> <p>ט. לספק מידע וספרות בנוגע לאמונה (כשהזמן והמקום הולמים)</p>	<p>קכ"ק 821</p> <p>4 UR ; 3 CL מתי ט 37–38, יב 30 קור"א ט 16</p> <p>יחז' כב 29–31, ג 18 מה"ש ד 18–20, ה 28–29</p>
--	---

"אנשים בכל מקום, פתחו את הדלתות למשיח! בשורתו אינה מפחיתה במאומה מחירותו של האדם, מהכבוד שיש לתת לכל תרבות ולכל דבר טוב שקיים בכל דת שהיא. אם תקבלו את המשיח תפתחו את לבכם לדבר האלוהים המוחלט, לאחד שבאמצעותו הפך אלוהים ידוע לבני האדם, שבאמצעותו הראה לנו את הדרך אליו." (יוחנן פאולוס השני, 3 RM)

שאלות לדיון

1. מדוע קריאת הכנסייה לבשר כה חשובה?
2. מדוע אלוהים קורא לכל בני האדם להצטרף לכנסייה הקתולית? האין די בקשר אישי עם המשיח?
3. מהו הקשר בין הבשורה לבין דתות אחרות? כיצד קשורים לכך דיאלוג בין-דתי ובישור?
4. מדוע לא ניתן להשתתף בסעודת האדון יחד עם פרוטסטנטים או עם יהודים משיחיים?
5. האם לדעתך הכנסייה המקומית שאליה אתה שייך עושה די כדי לחלק את הבשורה הטובה עם אחרים וכדי לקרוא לכל האנשים אל מלכות האלוהים?
6. האם לדעתך תרמת מספיק לקריאת הכנסייה להפוך את בני האדם לתלמידים?
7. כיצד אתה יכול לעזור לאנשים שבחייך להשתנות? כיצד לדעתך אתה יכול להעיד בפניהם?
8. מה עלינו לעשות כאשר אנשים מגיבים בשלילה לבשורה, צוחקים לנו, דוחים אותנו או אפילו רודפים אותנו?

[קכ"ק](#): Catechism of the Catholic Church (1992);

[AG](#): *Ad Gentes*, Decree on the Church's Missionary Activity (Vatican II, 1965);

[CL](#): *Christifideles Laici*, On the Vocation and the Mission of the Lay Faithful and in the World (John Paul II, 1994);

[DI](#): *Dominus Iesus*, On the Unicity and Salvific Universality of Jesus Christ and the Church (Congregation for the Doctrine of Faith, 2000);

[NA](#): *Nostra Aetate*, Declaration on the Relations of the Church to Non-Christian Religions (Vatican II, 1965);

[NJJ](#): Notes on the Correct Way to Present the Jews and Judaism in Preaching and Catechesis (Commission for Religious Relations with the Jews, 1985);

[LG](#): *Lumen Gentium*, Dogmatic Constitution on the Church (Vatican II, 1964);

[RM](#): *Redemptoris Missio*, On the Permanent Validity of the Church's Missionary Mandate (John Paul II, 1990);

[UR](#): *Unitatis Redintegratio*, Decree on Ecumenism (Vatican II, 1964).